

Nəzakət

DARIXIRAM, AY ANA

Həsret çəkən gözlərim dikilir yollarına
Darıxıram, ay ana.
Gülüşünü gəzirəm yad dodaqlar qaçanda,
Mən ətrini gəzirəm çöldə güllər açanda.
Toxunuram güllərə mən sənin əlin ilə,
Oxşayıram onları hey sənin dilin ilə.
Nə edim, necə edim?
Heç nə yetmir dadıma, sən düşəndə yadıma
Darıxıram, ay ana.

Bu dünyada dərmanı tapılmayan dərdirsən,
Məndən nəyi apardın, mənə nəyi verdin sən?
Xəzəl olub döşənim gələn yollarına mən
Sənsizlik həsrətindən qisası necə alım?
Mənə necə qıyırsan, xəzəl ömrü yaşayım?
Məni qovuşdur yenə analı anlarıma,
Körpəcə quzu kimi xınalı anlarıma.
Darıxıram, ay ana.

Səsin gəldiyi yerdən gəldi baharım, yazım,
Səsinə qurban olum, hanı o xoş avazın?
Sənsiz dünyam qarışıb, bu ömür nəyə lazım?
Hara tələsdin belə, bu imiş qara yazın?
Zümrümə eləyərdir "Qaragilə" havasın
Mən də heyran qalardım, o şirin avazına
Darıxıram, ay ana.

Əllərinə toxunsam, dərdim çıxar yadımdan,
Dönüb uşaq olaram, yürürəm üstünə.
Sənə heyran olaram, sənə qurban olaram.
Düşərim mən analı günlərimin seyrinə,
Necə həsrət qalmışam əllərinin mehrinə.
Öpərim, oxşayaram tellərindən birbəbir,
Ətirli nəfəsinlə mənə dünyanı gətir.
O xoş, o gözəl anlar düşər yenə yadıma,
Darıxıram, ay ana.

Böyütdün, "od götürdün" kipriyinlə, gözünlə,
Mənə dünyanı verdin bircə kəlmə sözünlə.
Mehriban davranışı, dözümlü, sədaqəti
Sən verdin, gözəl anam, ləyaqəti, qeyrəti.
Səndən aldığım dərslər hər an gəlir karıma,
Sənsiz qar yağıb sanki gül açan baharıma.
Darıxıram, ay ana.

Gördüyüm hər zərrədə səni axtarıram mən,
Gəl, gözümün işığı, sənsiz darıxıram mən.
Bu ayrılıq bənzəməz heç bir ayrılıqlara,
Gəl, aydınlıq gətir sən, bütün qaranlıqlara.
Gəlmək sənə çətinse, məni çağır yanına,
Darıxıram səninçün, darıxıram, ay ana.
Darıxıram ay ana!

ZABİT ANASIYAM MƏN!

Milli Ordumuzun zabiti, oğlum Ramilə

Beşiyini asmışam, gözüm tək qorumuşam,
Yuxusuz gecələri gündüzlərə qatmışam.
Şirin-şəkər balama həzin layla çalmışam,
Beşiyimə, laylama, övladıma bağliyam,
Zabit anasıyam mən!

Şükür, sənin yanında alnım açıqdır, Vətən.
Bir cəsur, bir qəhrəman oğul böyütmüşəm mən.

Bir qarış torpaq üçün canını fəda edən,
Bayrağına, himnəyə, şərəfinə and içən
Zabit anasıyam mən!

Rahat yuxu yatmıram, çünki düşməni yatmayıb.
Hələ çox "arzusu" var, arzusuna çatmayıb.
Bəxti yatmış dərsləri bir kimyə oymayıb.
Düşmənin arzusunu gözlərində öldürən
Zabit anasıyam mən!

Dağlarımın başında buludlarım ağlayır,
Dili batmış o yetim bulaqlarım ağlayır.
İçimdə qəzəb, nifrət çaylar kimi çağlayır,
Məni bu intiqama, bu qisasla səsləyən
Zabit anasıyam mən!

Düşməne "göz dağı" san, gücüksən, qüvvətsizsən.
Ürəyimin təpəri, gərəyim, köməyimsən.
Vətənin "dar günü"ndə səsinə hay verənsən,
Bu torpağa, bu elə, bu Vətənə bağlısan.
Səni Vətənə verdim,
Sən Vətənin oğlusan!

AMANDI

Gözəllərdə vəfa olmaz, bilirsən.
Vəfasız könül vermə, amandı.
Gözəlinski işvə-nazdı, vəfa yox,
İşvə-nazı qəlbə hörmə, amandı.

Naz süzülər kirpiyindən, qaşından,
Üz qurumaz gözlərinin yaşından,
Atıb gedər, ağılı çıxar başından,
Yıxar səni başda tirmə, amandır.

Hər ağızdan adına bir söz çıxar,
Eşitdikcə ürəyinə köz yaxar.
Saray tıksən tez uçurub, tez yıxar
Qara gözdə qara sürmə, amandı.

QOXLA, SEV

Göz oxşayan çiçək nə çox çəməndə,
Sən dərdirin çiçəyini qoxla, sev.
Gül ətriylə düşməyəsən kəməndə,
Üzdüyünü tə çiçək tək qoxla, sev.

Bu bahardı - çiçəyi bol, gülü bol,
Sən də baxıb öz güllünə heyran ol.
Özgə gülü sonda olar tikan-kol,
Sənə qalar öz çiçəyin, qoxla, sev.

Kim deyir ki, gülün ömrü az olar?
Gül ömrünü gülü üzənlər yazar.
Üzdüyündən olmayasan sən bezar,
Cənnətindi bu gül sən, qoxla sev.

Nəzakətin düzdür sözü, ilqarı,
Bağçasını xəzan edib rüzgarı.
Hər aşiqin yarı olsun gülzarı,
Bağrına bas gül yarını, qoxla, sev.

QIZLAR

Əlçatmaz ən uca qarlı zirvənin
Bəmbəyaz, ağappaq qarıdı qızlar.
Bir nəslin qeyrəti, başının tacı,
Namusu, isməti, arıdı qızlar.

Doğular bu yurda nur, işıq kimi,
Bir halal ocağa yaraşıq kimi,
Küsdürsən, ağlayar o, uşaq kimi,
Çeşmədən, bulaqdan durudu qızlar.

Gülüşü çağlayar gül dodağında,
Bir zərif qonçədi gül budağında
Uyuyan Güneşdi öz otağında
Hansı bəxtəverin yaradı qızlar?

Sanmayın köçəri bir quşa bənzər,
Bir könlü isidən alqışa bənzər,
O, bahar ünvanlı yağışa bənzər,
Köçdüyü ocağın nurudu qızlar.

Bu gün nazlı gəlin, sabah bir ana,
Şirin layla deyər öz balasına,
Necə yaraşıqlar Azərbaycana,
Xalqının sərvəti, varıdı qızlar.

YURD HƏSRƏTİ

Çatlayır nar kimi sinəmdə ürək,
Qədrini vaxtında biləydik gərək.
Kaş külək olaydım, dəli bir külək,
Əsəydi üstündə sözüm yurdumun.

Qara qayasına dağ qalam deyib,
Dağlara uçulmaz ağca dam deyib,
Çopur daşına da öz balam deyib,
Qalandı üzündə izim yurdumun.

Təbrizi, Dərbəndi daldadı getdi,
Göyçəni odlara qaldadı getdi,
Şuşanı yad əllər taladı getdi,
Üstündə olmadı gözüm yurdumun.

Dərd üstə qoyulmuş qaraca taxtdı,
Bu da bir taledi, bu da bir baxtdı,
Bölünüb yüz yerə gör bir nə vaxtdı,
Yanında qaradı üzüm yurdumun.

Yolunda kəsilən, eh baş olaydım,
Dərdinə-sərinə sirdaş olaydım,
Düşməne atılan bir daş olaydım,
Qurbanı olaydım özüm yurdumun.

GÖYDƏN BİR ULDUZ AXDI

Göydən bir ulduz da axdı bu gecə,
Qarışdı gecənin qaranlığına.
Ömrü başa vurdu o da beləcə,
Çatmadı səhərin aydınlığına.
Kimi karvanından aralı qaldı,
Kimin bəxti söndü, şamı qaraldı,
Kimin qapısını görən qar aldı?!

Göydən bir ulduz da axdı bu gecə.
Göylərdən endirdi öz ulduzunu,
Yerdə bəxt ulduzun tapa bilməyən.
Axan ulduzu tək yumdu gözünü
Üzünə bircə yol bəxti gülməyən.
Qovuşdu bəxtilə o da beləcə,
Göydən bir ulduz da axdı bu gecə.

SORAQ ELƏ

Nəyi harda itirdin, heç özün də bilmədin,
İndi düşüb yollara, axtar itirdiyini.
Aç, ara bilirənsə
Özün öz əllərinlə vurduğun bu düynü.
Yolları çıraq elə, illərə soraq elə.
Gördüm deyən olmasa, göylərə soraq elə.
Axtar, tapa bilməsən, ümidə soraq elə.
Soraq et yaddaşının vicdan məhkəməsinə.
Hakimi də özün ol, müttəhimini də özün.
Həqiqətin gözüne barı düz baxsın gözün.
Dilinə yalvar-yapış, soruşsun ürəyindən:
"Necə itirdim görən?"
Ümidəndən bir də soruş, tapa bilərəm, denən?!

Qaranlıqda bir ümid işığı var izində.
Axi, niyə itirdin?
Axi, necə itirdin?
Bir də soruş özündən.